

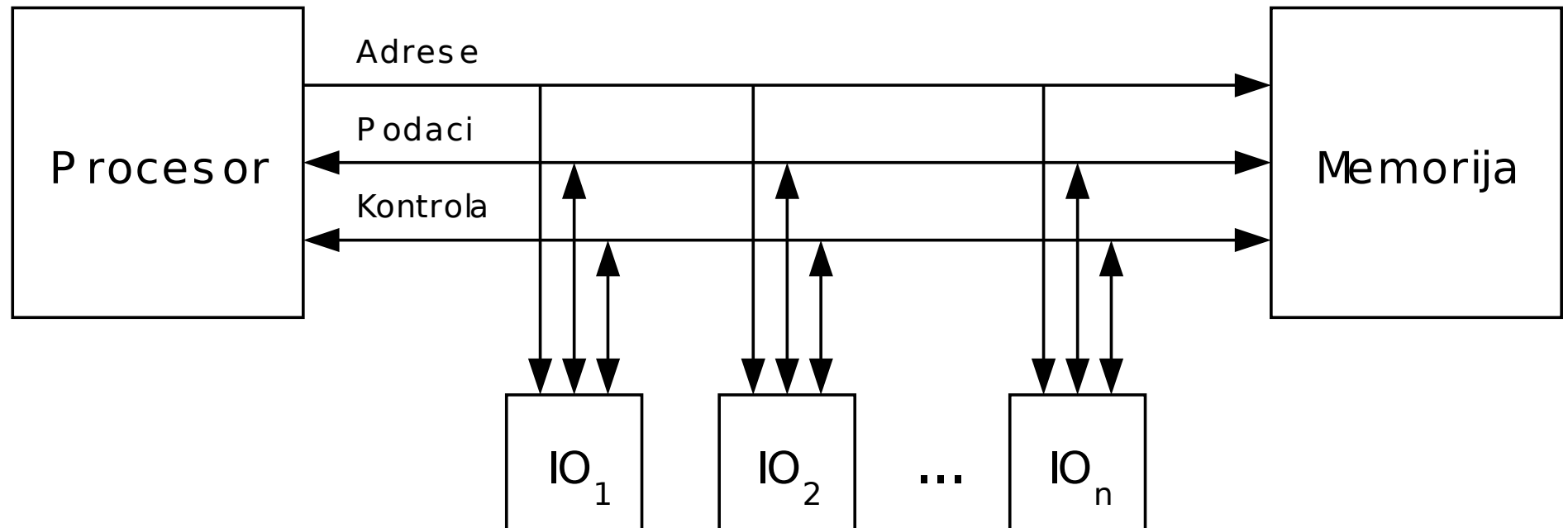
Arhitektura računara

dr.sc. Amer Hasanović

Osnovni pojmovi

- Računar
  - Uređaj koji izvršava proizvoljno dugu sekvencu instrukcija, tj. programe.
- Instrukcija
  - Jednostavna operacija, obično logičkog ili aritmetičkog karaktera.
- Procesor
  - Komponenta računara u kojoj se izvršava svaka instrukcija.
- Memorija
  - Komponenta računara koja pohranjuje:
    - instrukcije,
    - podatke koji se koriste u instrukcijama.

Pojednostavljen dijagram računara

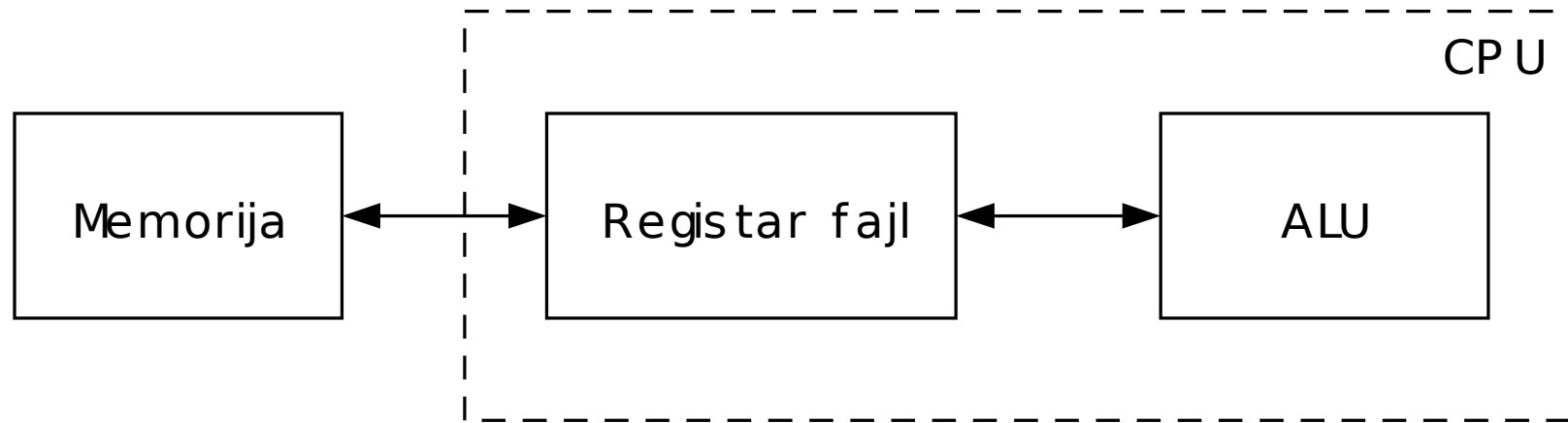
Tipovi procesora

- RISC - Reduced Instruction Set Computer
  - Jednostavni procesor koji je specijaliziran da izvršava mali skup pažljivo odabranih instrukcija. (npr. ARM, **MIPS** itd.)
- CISC - Complex Instruction Set Computer
  - Kompleksan procesor koji direktno u hardveru implementira veliki broj instrukcija različitih namjena (npr. Intel itd.)

Princip rada procesora

- Bez obzira na tip procesora, od trenutka napajanja procesori izvršavaju instrukcije u petlji koja se sastoji od sljedećih koraka:
  - 1) Preuzimanje instrukcije iz memorije.
  - 2) Dekodiranje preuzete instrukcije.
  - 3) Izvršenje dekodirane instrukcije.
  - 4) Prelazak na izvršenje sljedeće instrukcije.

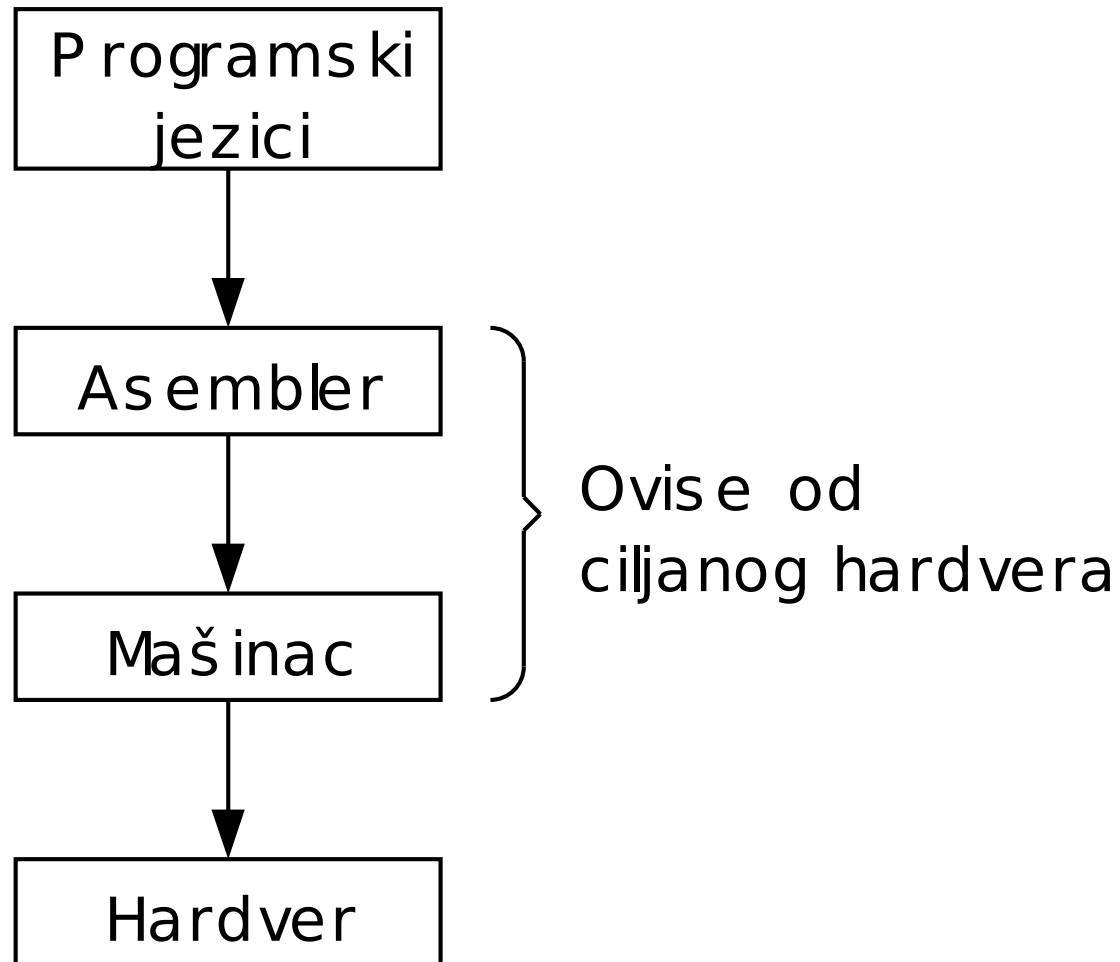
Load-Store arhitektura

- **Registar fajl** – sastavljen od registara, uređaja za privremenu pohranu podataka direktno unutar samog procesora. Registar fajl u MIPS procesoru ima 32 registra, a svaki registar putem flip-flopova može da pohrani 32 bita informacije.
- **ALU** – putem osnovnih logičkih kola, implementira operacije svih definiranih instrukcija iz domena date procesorske arhitekture (ISA).

Kreiranje programa

- Programiranje je proces formulacije konkretne sekvence instrukcija, tj. programa.
  - instrukcije se formulišu u binarnom formatu, tzv. **mašinac**, koji je razumljiv procesoru.
  - mašinac nije pogodan za direktnu manipulaciju od strane programera, pa se programi pišu u raznim programskim jezicima u tekstualnoj formi koja je razumljiva programerima.
  - program napisan u nekom programskom jeziku se transformiše u mašinac u procesu **kompajliranja**.

Reprezentacije programa

Primjer C funkcija:

```
int foo(int a, int b) {  
    return (a + b) / 8;  
}
```

Asembler nakon kompajliranja:

MIPS:

```
foo:  
    addu    $1, $5, $4  
    sra     $2, $1, 31  
    srl     $2, $2, 29  
    addu    $1, $1, $2  
    jr      $ra  
    sra     $2, $1, 3
```

X86:

```
foo:  
    movl    8(%esp), %ecx  
    addl    4(%esp), %ecx  
    movl    %ecx, %eax  
    sarl    $31, %eax  
    shrl    $29, %eax  
    addl    %ecx, %eax  
    sarl    $3, %eax  
    retl
```

Mašinac nakon asembliranja:

MIPS:

```
0: 00a40821
4: 000117c3
8: 00021742
c: 00220821
10: 03e00008
14: 000110c3
```

X86:

```
0: 8b4c2408
4: 034c2404
8: 89c8
a: c1f81f
d: c1e81d
10: 01c8
12: c1f803
15: c3
```

Elementi assembler koda

- Assembler datoteke mogu imati tri tipa elemenata:
  - **direktive** – počinju karakterom . i predstavljaju informacije ili upute koje assembler koristi u procesu assembleriranja.
  - **oznake** – završavaju se karakterom : i asociraju pozicije (lokacije) u assembler kodu sa proizvoljnim imenima.
  - **instrukcije** – ne spadaju niti u jednu od prethodnih kategorija, a predstavljaju instrukcije određenog procesora koje će da čine program.

Primjer

- C – datoteka:

```
int main() {  
    return 0;  
}
```

- Asembler reprezentacija:

```
.section .text  
.set noreorder  
.global main  
main:  
    addi $v0, $0, 0  
    jr   $ra  
    nop
```

Primjer

- C – datoteka:

```
int main() {  
    return 0;  
}
```

- Asembler reprezentacija:

The diagram illustrates the components of the assembly code snippet. Arrows point from descriptive labels on the right to specific lines of code on the left:

- direktive** (directives) points to `.section .text`, `.set noreorder`, and `.global main`.
- oznaka** (label) points to `main:`.
- instrukcije** (instructions) points to `addi $v0, $0, 0`, `jr $ra`, and `nop`.

```
.section .text  
.set noreorder  
.global main  
main:  
    addi $v0, $0, 0  
    jr    $ra  
    nop
```

Izvršne datoteke

- Programi se distribuiraju u obliku izvršnih datoteka u različitim binarnim formatima povezanim sa konkretnim operativnim sistema, npr.:
  - ELF – za Unix sisteme,
  - PE – za Microsoft Windows OS.
- Izvršna datoteka se sastoji od **sekcija**, u kojim se nalaze različiti strukturni elementi programa koji su neophodni za njegovo normalno funkcionisanje.
- Određene sekcije iz izvršnog fajla prilikom izvršavanja programa kopiraju se u memoriju, nakon čega se naređuje procesoru da počne izvršavati prvu instrukciju iz upravo kopiranog segmenta u memoriji, i to sa lokacije gdje se nalazi ulazna tačka u program, tzv. **entry point**.

Sekcije assembler i objektnih fajlova

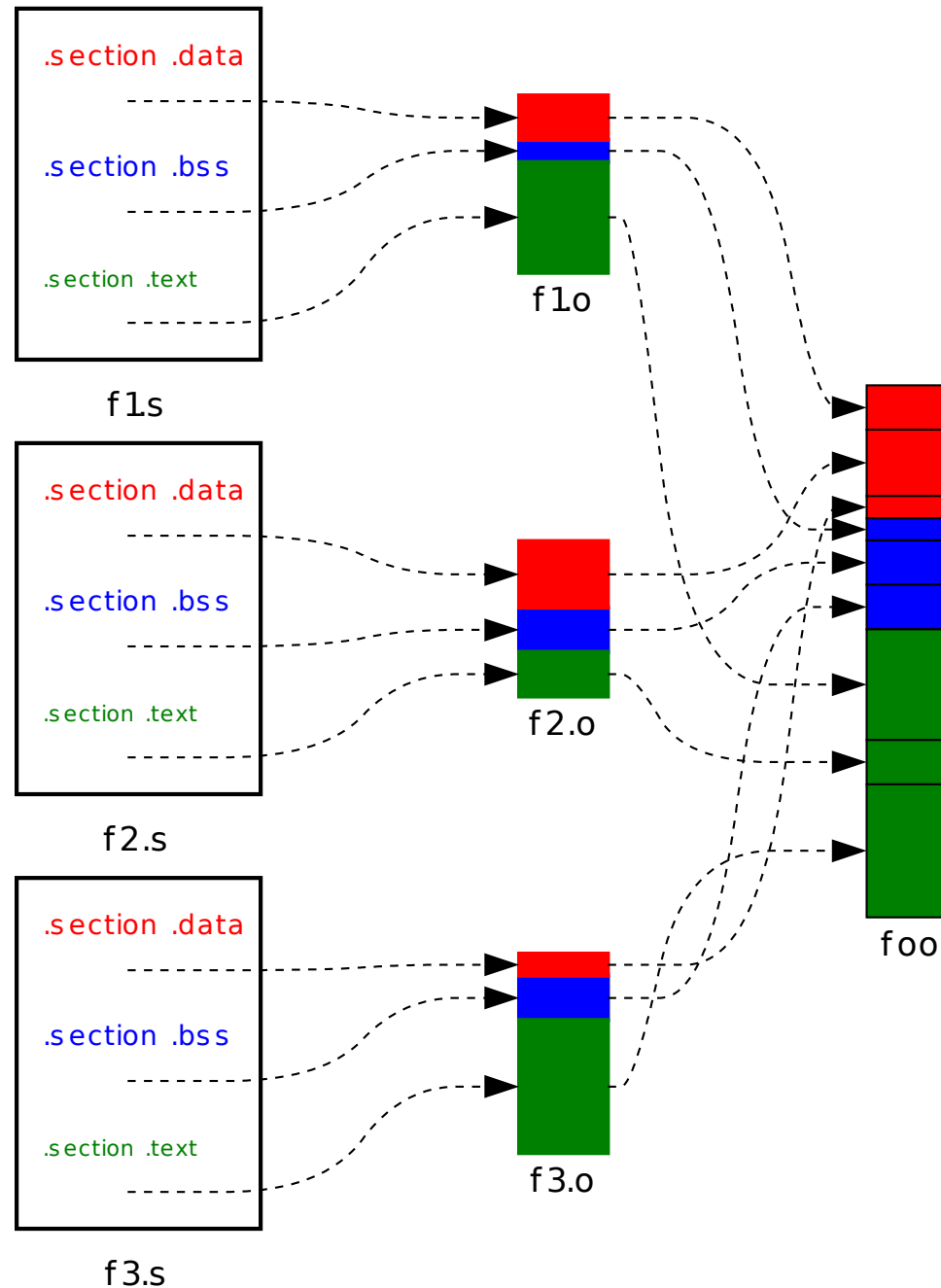
- Izvršna datoteka nastaje uvezivanjem (linkanjem) proizvoljnog broja **objektnih** fajlova.
  - sekcije prisutne u objektnim fajlovima kopiraju se u izvršni fajl.
- Pojedinačni objektni fajl nastaje assembleranjem pojedninačnih assembler fajlova.
  - sekcije koje nastaju u objektim fajlovima korespondiraju sekcijama u assembler fajlovima, a koje se definiraju putem **.section** assembler direktive.
  - simboli (tj. oznake) defnirani u jednom assembler fajlu mogu se eksportovati za korištenje u drugom fajlu putem instrukcije **.globl** ili **.global**

Sekcije ELF fajlova

- **text** – sekcija u kojoj se nalaze mašinske instrukcije nastale asembliranjem. Sekcija često nosi i oznaku “code” sekcije.
- **data** – sekcija u kojoj se nalaze vrijednosti inicijaliziranih globalnih varijabli.
- **bss** – sekcija rezervirana za neinicijalizirane globalne varijable.
- **rodata** – sekcija u kojoj se nalaze konstantne vrijednosti koje se koriste u programu.

Primjer asembliranja i uvezivanja

Asembler instrukcije

- Instrukcije imaju ključnu ulogu u assembler fajlovima, jer se putem istih na nivou assemblera zapravo i kreiraju programi.
- Gotovo striktno se nalaze u *text* sekcijama assembler datoteka.
- Za razliku od ostalih elemenata assembler koda, instrukcije su vezane za konkretni procesor.
- MIPS instrukcije u assembler fajlovima formatiraju se na više načina. Najčešći je sljedeći format:
  - ime_instrukcije operand1, operand2, operand3

- Operandi u instrukcijama mogu biti: **brojevi, registri ili oznake.**
- Brojevi ukoliko se koriste u instrukcijama, pojavljuju se obično kao treći operand. Brojevi mogu biti zadani u decimalnom ili heksadecimalnom formatu, sa ili bez predznaka, odnosno na isti način kao u programskom jeziku C.
- Registri u instrukcijama počinju karakterom \$ i mogu biti referencirani simboličkim imenima, npr., ili njihovim indeksom u registar fajlu MIPS procesora.
  - MIPS procesor u registar fajlu ima 32 registra koji se mogu koristiti kao operandi u instrukcijama.
  - Dok traje izvršenje određene instrukcije poseban MIPS registar označen kao **pc**, koji se ne nalazi u registar fajlu, uvijek sadrži adresu naredne instrukcije za izvršenje u programskoj sekvenci. Nusprodukt izvršenja svake instrukcije je promjena vrijednosti ovog registra.

Tabela registara MIPS procesora

Indeks	Simboličko ime	Opis
0	zero	vrijednost 0
1	\$at	za assembler upotrebu
2-3	\$v0-\$v1	povratne vrijednosti funkcija
4-7	\$a0-\$a3	argumenti funkcija
8-15	\$t0-\$t7	privremene vrijednosti
16-23	\$s0-\$s7	snimljene vrijednosti
24-25	\$t8-\$t9	privremene vrijednosti
26-27	\$k0-\$k1	rezervirano za OS
28	\$gp	globalni pointer
29	\$sp	stek pointer
30	\$fp	frejm pointer
31	\$ra	povratna adresa